

@naser_sobhani

دهزگای بهرهم

نه حکام و حکمه ته کانی روژوو

ماموستا ناصری سو جانی

چاپی یه کهم

۱۴۳۷ک-۲۰۱۶م

بەشى دوو ەم

پۆڭو ھۆكارى تەزكىيە دەروون

- پۆڭو ۋەك ھۆكارىك بو (موجامە دەو تەزكىيە)
- چۆنيە تى چوونە خزمە تى قورئان
- واتاى وشەى (ئيمان)
- ئينسانىيە تى ئينسان و خوگرتنە ۋە (صيام)
- پۆلى پۆڭو لە گەشە و تەزكىيە دەرووندا

پوڙوو وهك هوڪاريڪ بو (موجاهه دهو ته زكيه)

له بهرنامه ي هيدايه تي خواييدا دهستوارتي زور هه ن بو نه وه ي كه
ئينسان (ته زكيه) ي خو ي بكاتو (موجاهه ده) ي نه فسي بكات، يه كيڪ له و
بهرنامه نه پوڙوو (صيام) ه.

حه قيقه تي پوڙوو نه وه يه كه: ئينسان له بهرابهري خواستي نه فسيه وه
له زه مينه ي خواردن و خواردنه وه و موباشه ره و كرداري جينسي،
نه وه ستي و كونترول ي نه فس نه كات. نه م كاره شي نه بيه هو ي په يدا بووني
مه له كه و حاله تيكي جيگرو هه ميشه يي له ئينساندا، بو نه وه ي له دواييدا
له هر مونكه ريكي ترو هه رشتيكي تر كه خوا پي ناخوشه، بتواني خو ي
زه بتو كونترول بكات.. ياني: ده وره يه كي په روه رده يي سنوردار له سالدا،
ماوه يه ك بو ي دائه نريت، كه له م ماوه يه دا راهينان نه كات، خو ي فيري
زه بتو كونترول نه كات، وانه كات له خو ي كه (حوب و نه فرهت) ي له
چارچيوه ي شه هوات و ژياني دويادا ده ربينيت و راهينان نه كات له سر
نه وه ي كه خوازوو نه خوتزراو (مه حبوب و مه نفور) له لاي، نه و شتانه بن
كه له لاي خوا هه ن، تا فير بيت بو باقي ژياني، كه بتواني نه وه ي كه خوا
پي خوشه، نه ميش پي خوش بيت و هولي بو بدات و نه وه ش كه خوا
پي ناخوشه خو ي لي بگريته وه، نه گه رچي مه حوبي نه فسيشه.. نه مه
حه قيقه تي پوڙوو، جا با به م پونكردنه وه يه وه بچينه سر نايه ته كان.

چوڻيه تي چوونه خزمه تي قورئان

جا بو ٺوهي حڪمه تي ٺم ٺمره (فهرمانی پوڙو) دهرك بڪري،
وردبوونه وه له سهر دانه دانهي وشه کان پيوسته. بابه تيڪ ههيه كه
پيوسته هم ليڙه، هم له ته فسيري هر ٺايه تيڪ وا له هر سوره تيڪي
تري قورئاندا، ره چاو بڪريٽ، بابه ته كه ٺوهيه كه: ٺينسان له کاتي
چوونه لاي قورئان و وه رگرتني هيدايت له قورئان، ٺه بي زيهني پر نه بي،
ياني: بيري ٺوهي بيٽ كه ٺم قورئانه به زماني عه ره بي موبينه و وشه و
موفره داتي، موفره داتي زماني عه ره بين، رسته کاني هاوشيوه ي ته رتيبي
رسته به نديي زماني عه ره بييه، ههروه ها هر تايه ته ندييه كي تر له
تايه ته ندييه کان كه بو هر زمانه ٺيڪ باس ٺه كري.

ٺينسان به و شيوهيه ٺه پواته خزمه تي قورئان، زيهني خو ي خالي
ٺه کاته وه له هه رجوره زانياريهه كي شيواوي پيشوو، تا بزاني چي دهست
ٺه كه وي. بو نمونه: وشه ي (صيام) ٺيستا له ناو موسلماناندا ٺيتر به واتاي
پوڙو وه ٺه گريٽ، ياني: پوڙو به و تايه ته ندييهه ي كه ههيه، واته: له
سه ره تاي به ري به يانه وه تا خوڙئاو ابون، خو بگريته وه له خو اردن و
خو اردنه وه و كرداري جنسي، به لام ٺيمه کاتيڪ خه ريڪين ته فسيري ٺم
ٺايه ته ٺه كه ين، نابي زيهنمان پر بيٽ له و واتايه، ، به لگو له بيرمان بيٽ كه
(صيام) يه كيڪه له (مفردات) ي زماني عه ره بي و بگه ريينه وه بو زمان،
بزاني (صيام) له زماندا ياني چي...؟

ئاراسته کردنی برواداران

ئەگەر ئاوا بچینە پیشەو، لەو چەند ئایەتە ی باسی (صیام) دا، شتی
گرنگمان بو دەرئەکه وی، سەرەتا (خطاب) ئەکات و لەسەرەتاو، ئەفەرمی:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ البقره/ ۱۸۳، ئەم پووی قسە تیکردنە کاتیک
دەرئەچی، بو داچلەکاندن ئوانە ی که پیشتر پەیمان ئیمانیا ن لەگەل
خوادا هەبوو، وەک ئەو ی که بخاتەو بەریان، ئەفەرمی: ئیو پشتر
پەیمانیکتان بەست لەگەل مندا، پەیمان ئوانە ئەو ی ئەم دینە که بەشیو ی
کورت و پوخت (موجمل) ناسیتان و تەسلیمی بوون، تەسلیمیکی وا که
ببیتە سەرچاوی جوولەتان - بەپی داخوایی ئەم دینە - بە موافیقی
ئەم هیدایەتە، دە ی ئەوا ئەو پەیمانە ئەخەمەو بەرتان و ئیستە پیتان
ئەلیم که یەکیک لە (جوزئیات) و (تەفصیلات) ی (موجمل) ی دین، ئەو ی
ئیستە بەیان ئەکەین که: ئە ی ئەوانە ی ئیمانان هینا، یانی: بەشیو ی
کورت هیدایەتی منتان ناسی و تەسلیمی بوون، تەسلیمیکی که لەسەری
دامەزران و دلتن ئارامی گرت، تەسلیمیکی که ببیتە سەرچاوی جوولەو
کردار، بەو جوړه که ئیمە داوا ئەکەین، یەکیک لە (جوزئیات) ی ئەو دینە
که ناسیتان و قبولتان کرد ئەمە یه. بە دەربرینیکی تر: داخوایی ئیمان که
ئیو پشتر بەدەستان هینا، ئەو یه که ئەم ئەمرەیش پەچا و بکەن، بە
پێچەوانەو، ئەگەر بیت و ئەم فەرمانە پەچا و نەکەن، ئەو لە بانگەشە ی
ئیمانە که دا درووتان کردوو.

ئەكرى ئىنسان بە كورتىي پەيمانىكى بو بخرىتە پوو و قبولى بكات، بەلام دوايى كاتى (تەفصيلات) و وردو درشتى بو ئەخرىتە پوو، تەماشاشا ئەكات كىشە و گرفتى تىدايە، پەشيمان ئەبىتەوہ. لەبەر ئەوہ پووئى قسە ئەكرىتە موسلمانان كە ئەو پەيمانەيان بکەوئتەوہ بىرو بزنان كە موسلمانبوون تەنھا بانگەشە نەبووہ و لىيان قبول ناكرى، بەلكو لە داخوازيەكانى ئەو ئيمانەيان ئەوہيە كە ئەم فەرمانە كە ئىستە داواي ئەكات، پەچا و بكرىت.

واتاي وشەي (ئيمان)

(ئيمان) لە وشەي (أمن)ە، بەواتاي ئارامگرتن، ئارامگرتنىش داواي نا ئارامىي و دوودلىي و دلەپاوكى دىت، ئىنسانىك لەناو تاريكى جاھيلىيەتدا بجولئى، ھەر وەك كەسىكە لە دەشتىكى زور فراوانداو لە شەويكى تاريكدا، لە حالىكدا كە رىگە و مەبەست نازانى و پىنومايەكى نىە، ھەنگا و ھەلگرئى، ئەو ئىنسانە ھەر ھەنگاويك ئەينى ترسى ئەوہى ھەيە كە پى بنى بەسەر ماريك، دەعبايەك، دركىكدا، يان بکەوئتە ناو چاللىك و پى ھەلبكەوي و بکەوئتە و لەناو بچىت و تووشى بەلام و موصىبەتىك ببىت، دەي ئاوا ئىنسانىك ديارە كە چ حالىكى ھەيە، تا كاتىك كە خور ھەلبىت و بەرچاوى روشن بىتەوہ و رىگە بدووزىتەوہ و پەھنمايەكى دەربكەوي، ئامانچ و مەبەستى دياربىت و بزانى ئەگاتە مەبەستى خوئى، چون ئەو نا ئارامىيە نامىنى و ئەكەوئتە ناو ئارامش، ئىنسانى جاھيليش ئاوايە، تا كاتىك كە

نوری هیدایه تی پیته گات، له و کاته دا ریّ نه دوزیته وه و پوو نه کاته مه به ست و ئامانجی، له گه لّ په هنامه کدا که نه یگه یه نیته مه به ستی، نه جوو لیت و له و نائارامیی و په شیوییه دهر دیت و ده که ویته ناو ئارامیی. نه م حاله ته پیّ نه لّین: ئیمان، یانی: دارای نه من بوون، ئینسان وای لیبت که نه منی ده ست بکه ویت.

نووسینی پوژوو له سه ر پرواداران

جا نه وانه ی که ئیمانیا ن هیناوه، دوا ی نه وه که نه م هیدایه ته به شیوه ی (موجهل) پیان گه شتووه، ناسیویانه و ته سلیمی بوون و له جاهیلیه ت دهرهاتوون، هم له بوچوون و هم له بهرنامه ی ژیاندا، ئارامیا ن گرتووه و وایان لیّ هاتووه که ته عبیری (آمنوا) بویان به کاربراهه، که: نه ی نه وانه ی وا به ناسین و ته سلیمبونی حه ق، بوون به دارای نه من، (نه لبه ته به شیوه ی (موجهل) ناسیویانه و ته سلیمی بوون، ئیسته نه مه یه کیّ له (جوژنیات)ه: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقره/۱۸۳، (کتب) کاتی به کار نه بریّ که نه مرو فهرمانیک، زور به دلنیا ییه وه دهر بکریت بو ئینسان، ئاخر نه گه نه مریک شه فه ویی و زاره کیی دهر بکریت بو نه نجامدان، نه گه ری مه یه له بیر بچیته وه، یان ئینسان له نه ندازه یه که له به شه کانی بیّ ئاگا بیّ، سه ره نجام دوا یی له کردنی داو له به جیهینانیدا فه راموشی بکات و جار جاریکیش به هانه ی بیّ، چونکه زاره کیی بووه، بلّی: له بیرم نه ماوه، له بهر نه وه ئیتاعه تم باش نیه.. به لام کاتی ده ستوریک به نووسین

(کتابت) دەرچوو بوّ که سیّک، ئیتر قورئان هه‌میشه وا له‌به‌رده‌ستیداو به‌ئەندازە‌ی ئەو‌ه به‌رپرسیاره‌و حیسابی (شه‌هید)ی^(۱) له‌گه‌لدا ده‌کری، چونکه ده‌ستوری نووسراو ئاوا تایبه‌تمه‌ندییه‌کی هه‌یه، ئەو ئەمرانه که به‌شیوه‌ی ته‌ئکیدو دلنیا‌یی بوّ ئینسان دەرچوون، له وه‌حی خوا‌ییدا وشه‌ی (کتب) به‌کار‌دیّت.

ئینسانیه‌تی ئینسان و خو‌گرتنه‌وه

﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقره/۱۸۳، یانی: به‌شیوه‌یه‌کی زۆر دلنیاکه‌ره‌وه، به جو‌زیکی جیگیر، ده‌ستور به ئیوه دراوه که (صیام) ئە‌نجام بدری، (صیام) له (صوم)ه، یانی ئە‌میش مه‌صده‌ریکه وه‌ک ئەو، به‌واتای: خو‌گرتن و خو‌پاریزی، جا پیشتر وتم: له‌سنوری واتای زمانه‌وانیی ئە‌وه‌ستینه‌وه‌و جارێ ناچین بوّ ئە‌و واتا ناسراوه

ئە‌فه‌رمی: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾، یانی: به‌شیوه‌یه‌کی دلنیا‌یی فه‌رزکراوه له‌سه‌رتان، که خو‌تان بگرن، ئە‌مه ئیتر دیاری ناکات که له‌چی خو‌بگرن، به‌لێ به‌گشتیی خو‌مان تیئه‌گه‌ین که خو‌گرتن ئاساییه له شتی‌ک ئە‌بی که حه‌زو ئاره‌زوو به‌ره‌و ئە‌و شته‌یه. ئینسان غه‌رائیزی هه‌ن، حه‌زو

^۱ (شه‌هید) نه به‌و واتا باوه‌ی که ئە‌مپۆ به‌کار‌دیّت، به‌لکو به‌واتای گه‌وا‌هیدان و حازرو نافه‌ربوون له‌سه‌ر شتی‌ک، به تی‌گه‌یشتن له ئایه‌تی (لتکونوا شهدا‌و علی الناس). خو‌ینه‌ری به‌رپز ده‌توانیّت به‌مه‌به‌ستی ناگایی له‌م چه‌مکه، سوود وه‌ریگریّت له وتاریکی تایبه‌تی مامۆستا ناصری سوبحانی ده‌رباره‌ی زا‌راوه‌کانی (شه‌هید، شه‌ادت، شاهد). به‌ره‌م.

مهیلی به ره و شتانیک ههیه، خوگرتن عیبارهت نه بی له وه که: ئینسان کوئترولی نه و غه ریزانه بکات و خو بگریته وه له وهی که بچیت به ره و نه و شتانه، ته نها نه وهی لی تیده گهین.

هه ره نه وه بابه تیکی زور گرنگی تیدایه، نه ویش نه وهیه: که به سه رنجدان له وهی له پیشدا وتمان، نه گه ر بیته و ئینسان به و جو ره بار بیته که به ره لا بیته و له وانه نه بیته که کوئترولی خو ی بکات، نه و غه ریزانه که تیدایه هه ن، نه و هیزی (حوببو نه فرهت) ه که هه یه تی، به توندی نه که ویته کار له چوارچی وهی ژیا نی دونه یادا، نه وهی که ئیسته (مه حبوب) ه، هه ولی بو نه دات، نه وهش که ئیسته (مه نفور) ه، خو ی لی دوور نه خاته وه، ده ره نجام هه روه ک ته واوی حه یوانات، ته واوی کارو کرده وهی سنوردار نه بیته له باز نه ی ژیا نی دونه یاو وه ک ئینسان نامینیت. جا بو نه وهی که ئینسان بیته، پیویسته خو بگریته وه، یا نی: چاودی ری خو ی بی و کوئترولی خو ی بکات و له و بارودوخه خو ی ده ربینی که پیخوشبو وه کانی ته نها پیخوشبووی ژیا نی دونه ی بن.

هه تا ئیستا نه گه یشتووینه ته نه وهی که ئایا ئینسان له ته واوی ته مه ندا وای بیته، یا ن ته نها چند پوژیک، وشه وشه نه وهستین له سه ر ئایه ته کان. کاتی ئینسان سه رنج له مه نه دات، که خوا داوا ی لی نه کات که خو ی کوئترولی بکات، لی ره دا ئیتر نه شی بزانی که پوخسه تی نیه وه ک حه یوانات

بینه زمیی بکات، ئە بیټ بەری ئە و بینه زمییە بگریټ و لە حەرە که تکرډن لە بازنە ی ژیاډی دویادا خوټی نە جات بەدات.

﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾: خوگرتنە وە، کوټرۆلکردنی غەرانیز، کوټرۆلکردنی نەفس، بە شیۆه یه کی یه قینی، واجبکراوه لە سەرتان، ئە مەش پیۆستی ئینسانیه ته، هەرکەس، ئە گەر بیټ و ئە وە نە کات، هەر ئینسان نیه، ئینسانی (بالقوة) یه، بە لام سوودی نیه.

خوگرتنە وە فەرمانیکی هەمیشەیی

﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، البقرة/۱۸۳، ئە م رسته یه ش بوټ ئە و یه که ئە فەرمی: وە نە بی ئە مە فەرمانیکی تازە بی، تە نها بوټ ئیوه، یانی بوټ ئە م ئوممە ته، بە لکو بە سە رنجدان لە وە ی که خوگرتنە وە و زە بت و کوټرۆلی خوگرډن، شتی که که پیۆستی ئینسانیه ته، لە تە وای میژووی ئینسانیه تدا چالا که و بوونی هە یه، لە و کاتە وە که ئینسان بووه ئیمە (صیام) مان لە سەر نووسیوه، بە شیۆه یه کی دلنیا به خش فەرمانمان پیکردووه، مادام ئە مە ئینسانیه ت ئە یخوازی و لە تە وای میژوویشدا پەحمە تی خودا ئا وای خواستووه که هیدایه تی ئینسان بەدات بوټ ئە وە ی که ئینسان بیټ، هەمیشە لە هەموو ئاینه ئاسمانییه کاندای هەر دەستور به (صیام) هەبووه، شتی که نیه که تاییه تی ئە م ئوممە ته ی ئیسلام بیټ.

حیکمه تی پوژوو

﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، البقرة/۱۸۳، حیکمه تی ﴿کتاب علیکم الصیام﴾ ئەمه یه له وانه یه ئیوه ببن به خاوه نی (تهقوا). لیڤه نه یه فرمووه (تتقون) له چ شتیك؟ واته مه فعولی فیعلی (تتقون) نادیاره، له مجوره جیگایانه دا که (مه فعول) هکه نادیار نه بیته و (قه رینه) ش نیه بو ئەوه ی که چ شتیکه، ئەبیته ئیته نیت ته نه (فعل) هکه ی لیوه ربگرین، بو نمونه: ئەوتریت: (محمود یعطی): مه حمود ده به خشیت: لیڤه دا نیت ره قمان نیه بلین چی ئەبه خشیت؟ ئەبی ته نه ئەوه مان له بهر چاوا بیته که ئەو کرداری (به خشین) نه نجام ئەدات. لیڤه ییش ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ یانی: به شکو ئیوه واتان لیبت که ئەهلی تهقوا بن، ئەهلی خوگرته وه بن، ته بهن لهو شتانه ی که ئەبیته ئینسان به ناو نیشانی ئینسان خو ی لیان بگریته وه.

وشه ی (لعل) بو ئەوه به کارنه بریت که زه مینه ی شتیك فه راهم بو بیته، یانی: کاتیك هوکارو پیشه کی شتیك ناماده بوو، ئاساییه دوا ی ئەوه ئەبیته شته که پوو بدات. وشه ی (لعل) له قورئاندا بو ی به کارنه بریت، له وانه یه ئیوه (موتته قی) بن، یانی: ئەگر بیته و ئەم (صیام) و زه بت و کونتروله ئەنجام بدری، به وشیه یه ی که خوا نووسیویه تی له سه رتان، ئەوه زه مینه ی ته قواتان تیڤا فه راهم بووه، نیت ره نجامه که ی ئەمینیتته وه که تهقوا یه. بو ئەوه ش نافه رمی: حه تمن موتته قی ئەبن،

چونکه تیگه یشتنیکی ته وحیدی که قورئان به ئیمه ی نه دات و ئیمه ی حالی کردوه، نه وه یه که: نه کریت پیشه کیی فه راهه م بیټ، به لام سه رنه نجام نه بیټ، چونکه نه وه یان به ده ست خودایه، نه کریت هوکار فه راهه م بیټ، به لام نه نجام فه راهه م نه بیټ، چونکه به پاستی کاریگر خواهه، کاریگر نه وه هوکاره نیه، نه کری هوکار ببن، به لام نه هیلی کاریگر بیان بی.

ده ره نجام نه م پوژوهه پیشه کیی نه چنی و زه مینه سازی نه کات بو نه وه ی ئینسان (ته قوا) په یدا بکات، بو نه وه ی (ته وه کوول) و پشتبه ستنی له سه ر خوا بیټ، داوا بکات، نه ویش ته قواکه ی تیډا به دیئه هیټ. ئیتر نه مه ته واو پوژنه که کاتی ئینسان پوژووی نه نجام دا، یانی: بو به حاکم به سه ر غه رائیزی خویداو به سه ر نه فسداو کوټرولی خو ی کرد، ئیتر زه مینه فه راهه م بووه بو نه وه ی موته قی بیټ، یانی: له ته واوی کاتو لایه نی تری ژیانیدا، نه وانه ی وا خوا پی ناخوشه و نه هی لی کردوه، له وانه خو ی بگریته وه. هر زور پوژنه ئیتر چون پوژوهه نه بیته پیشه کیی نه بیته زه مینه ساز بو ته قوا.

جا گرنگ نه وه یه پیش له وه ی بفرمی: ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾، یانی: به رله وه ی بفرمیټ له مانگی په مه زانداو پونکردنه وه ی تر له م زه مینه یه دا بدات، نه ففرمی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، یانی خودی پوژوهه، زه مینه سازی ته قوا نه کات، بی په چاوکردنی پوژه کان و تایبه تمه ندیی مانگی په مه زان و هر بابه تیکی تر که له دوا پیدا دیت، واته خودی نه وه زه بت و کوټرو لکردنه یه،

ئینسان به‌وه زه‌مینه‌سازی ئه‌کات که خواناس و مۆتته‌قی بیّت، که‌واته
تایبه‌تمه‌ندی مانگی په‌مه‌زان بابه‌تیکی تره.
ئه‌بیّ ئاوا ئینسان ورد بیّت له وشه‌کاندا، هر له سه‌رتاوه (صیام) به
واتای (صیام)ی په‌مه‌زان واتا نه‌کاته‌وه، تا حکمه‌ته‌که‌ی لی تیّک نه‌چی،
چونکه له دواییدا ئه‌و پرسیاره دیته پیش که تایبه‌تمه‌ندی مانگی
په‌مه‌زان، له زه‌مینه‌سازی بوّ ته‌قوا، چ پۆلّ و نه‌قشیکی هه‌یه...؟

آشنایی با شخصیت ، افکار و اندیشه های
استاد شهید ناصر سبحانی از اندیشمندان کردستان ایران

کانال تلگرام:

@naser_sobhani